Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

REGULAMENTUL (CE) NR. 358/2003 AL COMISIEI

din 27 februarie 2003

privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate în sectorul asigurărilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 53, 28.2.2003, p. 8)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (CE) nr. 886/2004 al Comisiei din 4 martie 2004	L 168	14	1.5.2004

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 358/2003 AL COMISIEI

din 27 februarie 2003

privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate în sectorul asigurărilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1534/91 al Consiliului din 31 mai 1991 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate în sectorul asigurărilor ([1]), în special articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (e),

după publicarea unui proiect al prezentului regulament ([2]),

după consultarea Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante,

întrucât:

(1) Regulamentul (CEE) nr. 1534/91 împuternicește Comisia să aplice, prin regulament, articolul 81 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate în sectorul asigurărilor, al căror obiect este cooperarea cu privire la:

— stabilirea în comun a unor tarife pentru prime de risc pe baza unor statistici colective sau pe baza numărului de cereri de despăgubire;

— stabilirea unor condiții standard de asigurare;

— acoperirea în comun a anumitor tipuri de riscuri;

— soluționarea cererilor de despăgubire;

— verificarea și acceptarea dispozitivelor de securitate;

— registrele și informațiile privind riscurile agravate.

(2) În temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1534/91 al Consiliului, Comisia a adoptat Regulamentul (CEE) nr. 3932/92 din 21 decembrie 1992 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate în sectorul asigurărilor ([3]). Regulamentul (CEE) nr. 3932/92, astfel cum a fost modificat prin Actul de aderare a Austriei, Finlandei și Suediei, expiră la 31 martie 2003.

(3) Regulamentul (CEE) nr. 3932/92 nu exceptează acordurile privind soluționarea cererilor de despăgubire și registrele și informațiile privind riscurile agravate. Comisia a considerat că nu dispune de o experiență suficientă în rezolvarea cazurilor individuale pentru a recurge la competența care i-a fost conferită prin Regulamentul (CEE) nr. 1534/91 al Consiliului în domeniile în cauză. Această situație nu s-a modificat.

(4) La 12 mai 1999, Comisia adoptă un raport ([4]) adresat Consiliului și Parlamentului European privind aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 3932/92. La 15 decembrie 1999, Comitetul Economic și Social a adoptat un aviz privind raportul Comisiei ([5]). La 19 mai 2000, Parlamentul a adoptat o rezoluție privind

([1]) JO L 143, 7.6.1991, p. 1.
([2]) JO C 163, 9.7.2002, p. 7.
([3]) JO L 398, 31.12.1992, p. 7.
([4]) COM(1999) 192 final.
([5]) CES 1139/99.

▼B

raportul Comisiei ([1]). La 28 iunie 2000, Comisia a organizat o întâlnire consultativă cu părțile interesate, inclusiv cu reprezentanți ai sectorului asigurărilor și ai autorităților naționale de concurență, privind regulamentul. La 9 iulie 2002, Comisia a publicat în Jurnalul Oficial un proiect al prezentului regulament, invitând părțile interesate să-și exprime observațiile până la 30 septembrie 2002 cel târziu.

(5) Un nou regulament trebuie să îndeplinească două cerințe: să asigure o protecție eficientă a concurenței și să ofere certitudinea juridică corespunzătoare întreprinderilor. În vederea atingerii acestor obiective, ar trebui avută în vedere necesitatea de a simplifica supravegherea administrativă în cea mai mare măsură posibilă. De asemenea, trebuie să se ia în considerare experiența Comisiei în acest domeniu din 1992, precum și rezultatele consultărilor asupra raportului din 1999 și ale consultărilor care au dus la adoptarea prezentului regulament.

(6) Regulamentul (CEE) nr. 1534/91 prevede ca regulamentul de exceptare al Comisiei să definească categoriile de acorduri, decizii și practici concertate cărora li se aplică, să precizeze restricțiile sau clauzele care pot sau nu pot apărea în acorduri, decizii și practici concertate și să precizeze clauzele care trebuie cuprinse în acorduri, decizii și practici concertate sau alte condiții care trebuie îndeplinite.

(7) Cu toate acestea, este oportun să se renunțe la abordarea prin care se realizează o enumerare a clauzelor exceptate și să se acorde o mai mare importanță definirii categoriilor de acorduri care sunt exceptate până la un anumit nivel al puterii de piață și precizării restricțiilor sau a clauzelor care nu trebuie să figureze în astfel de acorduri. Această abordare este în concordanță cu abordarea bazată pe aspecte economice care evaluează impactul acordurilor pe piața relevantă. Totuși trebuie recunoscut faptul că în sectorul asigurărilor există anumite tipuri de colaborări care implică toate societățile de pe piața relevantă a asigurărilor care pot fi considerate ca îndeplinind în mod normal condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat.

(8) Pentru aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat prin regulament, nu este necesar să se definească acordurile care pot intra sub incidența articolului 81 alineatul (1). La evaluarea individuală a acordurilor în temeiul articolului 81 alineatul (1) trebuie să se ia în considerare mai mulți factori, în special structura pieței relevante.

(9) Beneficiul exceptării pe categorii ar trebui limitat la acele acorduri pentru care se poate estima cu suficientă certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat.

(10) Colaborarea dintre societățile de asigurare sau în cadrul asociațiilor de societăți la determinarea costului mediu pentru acoperirea unui anume risc din trecut sau, în cazul asigurărilor de viață, a tabelelor privind ratele mortalității sau incidența bolilor, accidentelor și a cazurilor de invaliditate permite îmbunătățirea cunoștințelor privind riscurile și facilitează clasificarea riscurilor pentru fiecare societate în parte. În continuare, acest proces poate facilita intrarea pe piață și, în consecință, poate aduce beneficii consumatorilor. Același principiu se aplică în cazul studiilor comune privind impactul probabil al unor condiții secundare care pot influența frecvența sau valoarea cererilor de despăgubire sau rentabilitatea unor diverse tipuri de investiții. Totuși, este necesar să se garanteze că o astfel de colaborare este exceptată numai în măsura în care este necesară pentru atingerea obiectivelor menționate anterior. De aceea, este necesar să se

([1]) PE A5-0104/00.

▼B

prevadă că acordurile privind primele comerciale nu sunt exceptate; într-adevăr, primele comerciale pot fi mai scăzute decât sumele indicate de rezultatele calculelor, tabelelor sau studiilor în cauză, având în vedere faptul că asigurătorii își pot folosi veniturile din investiții pentru a-și reduce primele. În plus, calculele, tabelele sau studiile în cauză nu trebuie să fie obligatorii, ci să servească doar ca punct de referință.

(11) În plus, cu cât sunt mai largi categoriile în care se grupează datele statistice privind costul acoperirii unui anumit risc din trecut, cu atât este mai mică libertatea de acțiune a societăților de asigurări la calcularea primelor pe o bază mai restrânsă. De aceea, ar trebui să fie exceptate calculele comune ale costurilor din trecut ale riscurilor, cu condiția ca nivelul de detaliu și diferențiere al statisticilor furnizate să fie suficient din punct de vedere al calculelor actuariale.

(12) În plus, având în vedere faptul că accesul la calculele, tabelele și studiile în cauză este necesar atât pentru societățile de asigurare active pe piața geografică sau pe piața produsului în cauză, cât și pentru societățile care intenționează să intre pe piața respectivă, societăților de asigurare în cauză trebuie să li se asigure accesul la aceste calcule, tabele și studii în condiții rezonabile și nediscriminatorii în raport cu societățile de asigurare care sunt deja prezente pe piața respectivă. Astfel de condiții pot cuprinde, de exemplu, un angajament din partea unei societăți de asigurare care nu este încă prezentă pe piață de a furniza informații statistice privind cererile de despăgubire dacă va intra la un moment dat pe piață. Aceste condiții pot cuprinde, de asemenea, aderarea ca membru la o asociație de asigurători care răspunde de realizarea calculelor, cu condiția ca accesul la calitatea de membru ca atare să fie deschis în condiții rezonabile și nediscriminatorii pentru societățile de asigurare care nu sunt încă active pe piața în cauză. Totuși, orice taxă percepută pentru accesul la aceste calcule sau la studiile conexe societăților de asigurare care nu au contribuit la realizarea lor nu poate fi considerată rezonabilă dacă este atât de ridicată încât constituie o barieră în calea intrării pe piață.

(13) Fiabilitatea calculelor, tabelelor și studiilor realizate în comun este cu atât mai mare cu cât cantitatea de date statistice pe care se bazează crește. Asigurătorii care dețin cote ridicate de piață pot genera pe plan intern suficiente date statistice pentru a putea realiza calcule fiabile, dar cei care dețin cote mici de piață nu pot realiza acest lucru, și cu atât mai puțin cei care abia au intrat pe piață. Includerea în aceste calcule, tabele și studii comune a informațiilor provenite de la toți asigurătorii de pe o piață, inclusiv de la cei mari, promovează concurența prin sprijinirea asigurătorilor de mici dimensiuni și facilitează intrarea pe piață. Având în vedere această caracteristică specifică sectorului asigurărilor, nu este cazul ca exceptările pentru astfel de calcule și studii comune să fie condiționate de deținerea unor anumite praguri de cote de piață.

(14) Condițiile standard ale polițelor sau clauzele individuale standard și modelele standard care ilustrează avantajele unei polițe de asigurare de viață pot genera beneficii. De exemplu, ele pot crește eficiența asigurătorilor, pot facilita intrarea pe piață pentru asigurătorii de mici dimensiuni sau fără experiență, îi pot ajuta pe asigurători să își îndeplinească obligațiile legale și pot fi utilizate de organizațiile consumatorilor ca punct de referință pentru a compara polițele de asigurare care le sunt oferite de diferiții asigurători.

(15) Totuși, condițiile standard ale polițelor nu trebuie să ducă nici la standardizarea produselor, nici la crearea unui dezechilibru considerabil între drepturile și obligațiile care decurg din contract. În consecință, exceptarea ar trebui să se aplice numai condițiilor

▼B

standard ale polițelor cu condiția ca acestea să nu fie obligatorii și ar trebui să menționeze în mod expres că societățile participante au libertatea de a oferi condiții diferite pentru polițe clienților lor. În plus, condițiile standard ale polițelor nu pot conține nici o excludere sistematică a unor anumite tipuri de riscuri fără a prevedea în mod expres posibilitatea de a include acoperirea acelor riscuri prin acordul părților și nu pot prevedea ca relația contractuală cu asiguratul să fie menținută pe o perioadă excesiv de lungă sau să depășească obiectul inițial al poliței. Acest fapt nu aduce atingere obligațiilor care decurg din legislația comunitară sau națională de a include anumite riscuri în anumite polițe.

(16) În plus, este necesar să se prevadă că respectivele condiții standard comune ale polițelor trebuie să fie în general disponibile oricărei persoane interesate, în special asiguratului, pentru a garanta o transparență reală și, deci, pentru a oferi avantaje consumatorilor.

(17) Includerea într-o poliță de asigurări a unor riscuri la care nu sunt expuși simultan un număr semnificativ de asigurați poate împiedica inovația, având în vedere faptul că o combinare a unor riscuri fără legătură între ele poate avea ca efect descurajarea asigurătorilor de a oferi acoperire pentru aceste riscuri prin asigurări separate și specifice. Astfel, exceptarea pe categorii nu trebuie să se aplice clauzelor care impun astfel de acoperiri generale. Atunci când există cerințe legale care îi obligă pe asigurători să includă în polițe acoperire pentru riscuri la care nu sunt expuși simultan un număr semnificativ de asigurați, includerea într-un model de contract neobligatoriu a unei clauze standard care să reflecte dispozițiile legislative în cauză nu constituie o restrângere a concurenței și nu intră în domeniul de aplicare al articolului 81 alineatul (1) din tratat.

(18) Grupurile de coasigurare sau de coreasigurare (denumite în mod frecvent „pools”) le pot permite asigurătorilor și reasigurătorilor să ofere asigurări sau reasigurări pentru riscurile pentru care acestea ar fi putut oferi doar o acoperire insuficientă în absența unui pool. De asemenea, aceste grupuri pot ajuta societățile de asigurare și reasigurare să dobândească experiență în privința riscurilor cu care nu sunt familiarizate. Totuși, astfel de grupuri pot duce la restrângerea concurenței, cum ar fi standardizarea condițiilor polițelor și chiar a valorii acoperirii și a primelor. De aceea, este necesar să se prevadă situațiile în care astfel de grupuri pot beneficia de exceptare.

(19) În cazul riscurilor într-adevăr noi, nu este posibil să se cunoască în prealabil care este capacitatea de subscriere necesară pentru acoperirea riscului în cauză și nici dacă două sau mai multe astfel de grupuri pot coexista în scopul oferirii acestui tip de asigurare. De aceea, un acord de pooling privind asigurarea sau reasigurarea acestor noi riscuri în mod exclusiv (și nu a unei combinații de riscuri noi și de riscuri existente) poate fi exceptat pentru o perioadă limitată de timp. Trei ani constituie un termen corespunzător pentru acumularea de informații retrospective suficiente privind cererile de despăgubire pentru a evalua necesitatea unui singur pool. De aceea, prezentul regulament acordă exceptare oricărui astfel de grup nou creat pentru a acoperi un nou risc pe durata primilor trei ani de existență a grupului.

(20) Definiția „noilor riscuri” arată în mod clar că numai riscurile care nu existau înainte sunt cuprinse în definiție, excluzând astfel, de exemplu, riscurile care existau și până în acest moment, fără însă a fi asigurate. În plus, un risc a cărui natură se modifică semnificativ (de exemplu, o intensificare considerabilă a activităților teroriste) nu intră în sfera de aplicare a definiției, deoarece, în acest caz, riscul în sine nu este nou. Un risc nou, dată fiind natura acestuia, necesită un produs de asigurare complet nou și nu poate

▼B

fi acoperit prin completări sau modificări ale unui produs de asigurare existent.

(21) În cazul riscurilor care nu sunt noi, se admite faptul că astfel de grupuri de coasigurare și coreasigurare care implică o restrângere a concurenței pot, de asemenea, în anumite situații limitate, să ofere beneficii care să justifice acordarea unei exceptări în temeiul articolului 81 alineatul (3) din tratat, chiar dacă acestea ar putea fi înlocuite de două sau mai multe societăți de asigurare concurente. De exemplu, aceste grupuri le pot oferi membrilor lor posibilitatea de a acumula experiența necesară în sectorul de asigurări în cauză, pot permite realizarea de economii în privința costurilor sau reducerea primelor printr-o reasigurare în comun în condiții avantajoase. Totuși, nici o exceptare acordată unor astfel de grupuri nu se justifică în cazul în care grupul în cauză beneficiază de o putere de piață semnificativă, având în vedere faptul că, în astfel de condiții, restrângerea concurenței care ar rezulta din existența unui pool ar depăși în mod normal orice avantaje potențiale.

(22) De aceea, prezentul regulament acordă o exceptare oricărui astfel de grup de coasigurare sau coreasigurare care există de peste trei ani sau care nu a fost creat pentru a acoperi un nou risc, cu condiția ca produsele de asigurare subscrise în cadrul grupului de către membrii acestuia să nu depășească următoarele praguri: 25 % din piața relevantă în cazul grupurilor de coreasigurare și 20 % în cazul grupurilor de coasigurare. Pragul pentru grupurile de coasigurare este mai mic pentru că este posibil ca respectivele pool-uri de coasigurare să prevadă condiții ale polițelor și prime comerciale uniforme. Totuși, aceste exceptări se aplică numai dacă grupul în cauză îndeplinește condițiile suplimentare prevăzute de prezentul regulament, acestea având rolul de a reduce la minimum restrângerea concurenței între membrii grupului.

(23) Acele pool-uri care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament pot fi eligibile pentru acordarea unei exceptări individuale, în funcție de caracteristicile pool-ului în sine și de condițiile specifice ale pieței în cauză. Având în vedere faptul că multe piețe de asigurări sunt într-o continuă evoluție, în aceste cazuri ar fi necesară o analiză individuală pentru a stabili dacă condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat sunt îndeplinite sau nu.

(24) Adoptarea de către una sau mai multe asociații de societăți de asigurare sau de reasigurare a unor specificații tehnice, norme sau coduri de practică privind dispozitivele de securitate și a unor proceduri de evaluare a conformității dispozitivelor de securitate cu specificațiile tehnice, normele sau codurile de practică în cauză poate fi benefică pentru a asigura un punct de referință pentru asigurători și reasigurători la evaluarea dimensiunii riscului pe care sunt solicitați să îl acopere într-un anumit caz, care depinde de calitatea dispozitivelor de securitate și de modul de instalare și întreținere a acestora. Totuși, în cazurile în care există specificații tehnice, sisteme de clasificare, norme, proceduri sau coduri de practică la nivel comunitar, armonizate cu legislația comunitară privind libera circulație a mărfurilor, nu este cazul să se acorde o exceptare, prin intermediul unui regulament, nici unui acord în același domeniu între asigurători, având în vedere că obiectivul unei astfel de armonizări la nivel european este de a stabili niveluri exhaustive și corespunzătoare de securitate pentru dispozitivele de securitate care se aplică uniform în întreaga Comunitate. Orice acord între asigurători privind diverse cerințe pentru dispozitivele de securitate ar putea submina îndeplinirea acestui obiectiv.

(25) În ceea ce privește instalarea și întreținerea dispozitivelor de securitate, în măsura în care nu există o armonizare la nivel

▼B

comunitar în acest sens, pot fi exceptate prin regulament acordurile între asigurători care prevăd specificații tehnice sau proceduri de aprobare folosite în unul sau mai multe state membre; totuși, exceptarea ar trebui subordonată îndeplinirii anumitor condiții, în special ca fiecare societate de asigurare să își mențină libertatea de a accepta în vederea asigurării, în orice termeni și condiții dorește, instrumente și întreprinderi de instalare și de întreținere care nu au fost aprobate în comun.

(26) În cazul în care acorduri individuale exceptate prin prezentul regulament au efecte incompatibile cu articolul 81 alineatul (3) din tratat, astfel cum a fost interpretat de practica administrativă a Comisiei și jurisprudența Curții de Justiție, Comisia poate retrage beneficiul exceptării pe categorii. Acest lucru poate surveni, în special, în cazurile în care studiile privind impactul evoluțiilor ulterioare se bazează pe ipoteze care nu pot fi justificate sau în care condițiile standard recomandate pentru polițe conțin clauze care creează, în detrimentul asiguratului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile care decurg din contract, sau în cazurile în care grupurile sunt folosite sau administrate astfel încât să îi acorde uneia dintre societățile participante mijloacele de a dobândi sau de a-și consolida o poziție de influență considerabilă pe piața relevantă sau în care aceste grupuri duc la o împărțire a pieței.

(27) Pentru a facilita încheierea de acorduri, unele dintre acestea putând implica decizii privind investiții substanțiale, perioada de valabilitate a prezentului regulament ar trebui să fie fixată la șapte ani.

(28) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării articolului 82 din tratat.

(29) În conformitate cu principiul supremației dreptului comunitar, nici o măsură adoptată în temeiul dreptului național al concurenței nu trebuie să aducă atingere aplicării uniforme, în întreaga piața comună, a regulilor comunitare de concurență sau a efectului deplin al oricăror măsuri adoptate pentru punerea în aplicare a acestor reguli, inclusiv a prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

EXCEPTARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Exceptare

În temeiul articolului 81 alineatul (3) din tratat și sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, se declară că articolul 81 alineatul (1) din tratat nu se aplică acordurilor încheiate de două sau mai multe societăți din sectorul asigurărilor (denumite în continuare „părțile”) în ceea ce privește:

(a) stabilirea și distribuirea în comun:

— a calculelor costului mediu de acoperire a unui risc specific din trecut (denumite în continuare „calcule”);

— în ceea ce privește asigurarea care implică o componentă de capitalizare, a tabelelor de mortalitate și a tabelelor care indică incidența bolilor, a accidentelor și a cazurilor de invaliditate (denumite în continuare „tabele”);

(b) realizarea în comun a unor studii privind impactul probabil al condițiilor generale externe societăților de asigurare interesate, fie privind

▼B

frecvența sau valoarea viitoarelor cereri de despăgubire pentru un anumit risc sau o anumită categorie de riscuri, fie privind profitabilitatea diverselor tipuri de investiții (denumite în continuare „studii”), precum și distribuirea rezultatelor acestor studii;

(c) stabilirea în comun și distribuirea condițiilor standard neobligatorii pentru polițele de asigurare directă (denumite în continuare „condiții standard pentru poliță”);

(d) stabilirea în comun și distribuirea modelelor neobligatorii care ilustrează profiturile care urmează să fie realizate printr-o poliță de asigurare care include o componentă de capitalizare (denumite în continuare „modele”);

(e) constituirea și funcționarea grupurilor de societăți de asigurare sau de societăți de asigurare și de societăți de reasigurare pentru acoperirea în comun a unei categorii specifice de riscuri sub forma coasigurării și a coreasigurării;

(f) elaborarea, recunoașterea și distribuirea:

— specificațiilor tehnice, a normelor și a codurilor de practică privind acele tipuri de dispozitive de securitate pentru care nu există, la nivel comunitar, specificații tehnice, sisteme de clasificare, norme, proceduri sau coduri de practică armonizate în conformitate cu legislația comunitară privind libera circulație a mărfurilor, precum și a procedurilor de evaluare și de aprobare a conformității dispozitivelor de securitate cu astfel de specificații, norme sau coduri de practică;

— specificațiilor tehnice, a normelor sau a codurilor de practică pentru instalarea și întreținerea dispozitivelor de securitate, precum și a procedurilor de evaluare și de aprobare a conformității întreprinderilor care instalează și întrețin dispozitivele de securitate cu astfel de specificații, norme sau coduri de practică.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „Acord” înseamnă un acord, o decizie a unei asociații de societăți sau o practică concertată.

2. „Societăți participante” înseamnă societățile părți la acord și societățile legate ale acestora.

3. „Societățile legate” înseamnă:

(a) societățile la care una dintre societățile participante la acord dispune în mod direct sau indirect:

(i) de mai mult de jumătate din drepturile de vot sau

(ii) de competența de a desemna mai mult de jumătate dintre membrii consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organelor care reprezintă societatea în mod legal sau

(iii) de dreptul de a gestiona afacerile societății;

(b) societățile care dispun în mod direct sau indirect, într-o societate parte la acord, de drepturile sau competențele menționate la litera (a);

(c) societățile în care o societate menționată la litera (b) dispune, în mod direct sau indirect, de drepturile sau competențele prevăzute la litera (a);

(d) societățile în care o parte la acord, împreună cu una sau mai multe dintre societățile menționate la litera (a), (b) sau (c), sau în

▼B

care două sau mai multe dintre acestea din urmă dispun împreună de drepturile sau competențele prevăzute la litera (a);

(e) societățile în care drepturile sau puterile prevăzute la litera (a) sunt deținute în comun de către:

(i) părțile la acord sau societățile legate respective menționate la literele (a)-(d) sau

(ii) una sau mai multe dintre părțile la acord sau una sau mai multe dintre societățile legate ale acestora, menționate la literele (a)-(d) și una sau mai multe părți terțe.

4. „Condiții standard pentru polițe” se referă la orice clauze cuprinse în polițele de asigurare model sau de referință elaborate în comun de asigurători sau de organizațiile sau asociațiile de asigurători.

5. „Grupuri de coasigurare” înseamnă grupuri constituite de societăți de asigurare care:

(i) convin să subscrie în numele și în contul tuturor participanților asigurarea unei anumite categorii de riscuri sau

(ii) încredințează subscrierea și administrarea asigurării unei anumite categorii de riscuri, în numele lor și pentru acestea, uneia dintre societățile de asigurare, unui broker comun sau unui organism comun înființat în acest scop.

6. „Grupuri de coreasigurare” înseamnă grupuri constituite de societăți de asigurare, eventual cu concursul uneia sau al mai multor societăți de reasigurare:

(i) pentru a-și reasigura reciproc, integral sau parțial, obligațiile pentru o anumită categorie de riscuri;

(ii) în mod accidental, pentru a accepta, în numele și pentru toți participanții, reasigurarea aceleiași categorii de riscuri.

7. „Riscuri noi” înseamnă riscuri care nu existau anterior și în cazul cărora acoperirea asigurării impune conceperea unui produs de asigurare complet nou, care să nu implice extinderea, îmbunătățirea sau înlocuirea unui produs de asigurare existent.

8. „Dispozitive de securitate” înseamnă componente și echipamente proiectate pentru prevenirea și reducerea pierderilor, precum și sisteme formate din astfel de componente.

9. „Primă comercială” înseamnă prețul perceput de la cumpărător pentru o poliță de asigurare.

CAPITOLUL II

REALIZAREA ÎN COMUN A CALCULELOR, TABELELOR ȘI STUDIILOR

Articolul 3

Condiții pentru acordarea exceptării

(1) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (a) se aplică cu condiția ca tabelele sau calculele:

(a) să se bazeze pe totalitatea datelor, desfășurate pe un număr de ani de risc ales ca perioadă de observație, care se referă la riscuri identice sau comparabile într-un număr suficient pentru a constitui o bază care poate fi gestionată statistic și care va furniza informații cu privire la (*inter alia*):

— numărul cererilor de despăgubire din perioada menționată;

▼B

— numărul riscurilor individuale asigurate în fiecare an de risc din perioada de observație aleasă;

— sumele totale plătite sau de plătit pentru cererile de despăgubire survenite în perioada menționată;

— cuantumul total al capitalului asigurat pentru fiecare an de risc din perioada de observație aleasă;

(b) să cuprindă o defalcare a datelor statistice disponibile la un nivel de detaliere corespunzător din punct de vedere actuarial;

(c) să nu cuprindă nici un fel de elemente cu privire la evenimente neprevăzute, venituri rezultate din rezerve, costuri administrative sau comerciale sau contribuții fiscale sau parafiscale și să nu ia în considerare nici veniturile din investiții, nici profiturile anticipate.

(2) Exceptările prevăzute atât la articolul 1 litera (a), cât și la articolul 1 litera (b) se aplică cu condiția ca rezultatele calculelor, tabelelor sau ale studiilor:

(a) să nu specifice identitatea societăților de asigurare în cauză sau a oricărei părți asigurate;

(b) atunci când sunt elaborate și distribuite, să cuprindă o precizare a faptului că nu sunt obligatorii;

(c) să fie puse, în condiții rezonabile și nediscriminatorii, la dispoziția oricărei societăți de asigurare care solicită o copie a acestora, inclusiv a societăților de asigurare care nu sunt active pe piața geografică sau pe piața produsului la care se referă rezultatele acestor calcule, tabele sau studii.

Articolul 4

Acorduri cărora nu li se aplică exceptarea

Exceptarea prevăzută la articolul 1 nu se aplică acordurilor prin care societățile participante se angajează sau se obligă reciproc sau obligă alte societăți să nu utilizeze calcule sau tabele diferite de cele stabilite în conformitate cu articolul 1 litera (a) sau să nu devieze de la rezultatele studiilor menționate la articolul 1 litera (b).

CAPITOLUL III

CONDIȚII STANDARD PENTRU POLIȚE ȘI MODELE

Articolul 5

Condiții de exceptare

(1) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (c) se aplică în cazul în care condițiile standard pentru polițe:

(a) sunt stabilite și distribuite fiind însoțite de o indicație explicită a faptului că nu sunt obligatorii și că utilizarea lor nu este recomandată în nici un mod;

(b) menționează expres faptul că societățile participante au libertatea de a oferi condiții diferite pentru polițe clienților lor și

(c) sunt accesibile oricărei persoane interesate și sunt furnizate la simpla solicitare.

(2) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (d) se aplică în cazul în care modelele neobligatorii sunt stabilite și distribuite numai cu titlu orientativ.

▼B

Articolul 6

Acorduri cărora nu li se aplică exceptarea

(1) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (c) nu se aplică în cazul în care condițiile standard ale polițelor cuprind clauze care:

(a) indică nivelul primelor comerciale;

(b) indică nivelul sumei asigurate sau al francizei;

(c) impun o acoperire vastă care cuprinde riscuri la care nu sunt expuși simultan un număr semnificativ de asigurați;

(d) permit asigurătorului să mențină polița chiar în cazul în care anulează parțial riscul asigurat, crește nivelul primei fără să fi avut loc o modificare a riscului sau a sferei de aplicare a acoperirii (fără a aduce atingere clauzelor de indexare) sau în care modifică în alt mod condițiile poliței fără a avea consimțământul expres al asiguratului;

(e) permit asigurătorului să modifice durata contractului fără a avea consimțământul expres al asiguratului;

(f) impun asiguratului din sectorul asigurărilor non viață o perioadă contractuală de peste trei ani;

(g) impun contractelor care se reînnoiesc automat, fără o notificare cu privire la expirarea perioadei de valabilitate, o perioadă de reconducțiune mai mare de un an;

(h) obligă asiguratul să accepte reînnoirea unei polițe care nu mai are obiect datorită dispariției riscului asigurat, dacă asiguratul este expus din nou la un risc de aceeași natură;

(i) obligă asiguratul să obțină acoperire de la același asigurător pentru riscuri diferite;

(j) solicită asiguratului ca, în cazul în care acesta înstrăinează obiectul asigurării, să îl oblige pe achizitor să preia polița de asigurare;

(k) exclud sau limitează acoperirea unui risc dacă asiguratul folosește dispozitive de securitate sau apelează la societăți de instalare sau întreținere care nu sunt aprobate în conformitate cu specificațiile relevante convenite de o asociație sau de asociații de asigurători din unul sau mai multe state membre sau la nivel european.

(2) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (c) nu se aplică societăților sau asociațiilor de societăți care convin între ele sau convin să oblige alte societăți să nu aplice condiții diferite de condițiile standard ale polițelor instituite în conformitate cu un acord încheiat între societățile participante.

(3) Fără a aduce atingere instituirii unor condiții specifice de asigurare pentru anumite categorii sociale sau profesionale din cadrul populației, exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (c) nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate care exclud acoperirea anumitor categorii de riscuri pe considerentul unor caracteristici specifice asiguratului.

(4) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (d) nu de aplică atunci când, fără a aduce atingere obligațiilor impuse prin lege, modelele neobligatorii includ numai rate ale dobânzii specificate sau conțin cifre care indică niște costuri administrative.

(5) Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (d) nu se aplică societăților sau asociațiilor de societăți care se înțeleg sau se angajează reciproc sau obligă alte societăți să nu aplice modele care prezintă beneficii ale unei polițe de asigurări, altele decât cele stabilite în temeiul unui acord între societățile participante.

▼B

CAPITOLUL IV

ACOPERIREA ÎN COMUN A ANUMITOR TIPURI DE RISCURI

Articolul 7

Aplicarea exceptării și pragurile cotelor de piață

(1) În ceea ce privește grupurile de coasigurare sau de coreasigurare înființate după data intrării în vigoare a prezentului regulament, exclusiv în scopul de a acoperi noi riscuri, exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) se aplică pe o perioadă de trei ani de la data înființării inițiale a grupului, indiferent de cota de piață deținută de grup.

(2) În ceea ce privește grupurile de coasigurare sau de coreasigurare care nu intră în domeniul de aplicare al alineatului (1) (deoarece există de peste trei ani sau nu au fost create pentru a acoperi un nou risc), exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) se aplică atât timp cât prezentul regulament rămâne în vigoare, cu condiția ca produsele de asigurare subscrise în cadrul acordului de constituire a grupului de către societățile participante sau în numele acestora să nu reprezinte, pe nici una dintre pieţele în cauză:

(a) în cazul grupurilor de coasigurare, peste 20 % din piața relevantă;

(b) în cazul grupurilor de coreasigurare, peste 25 % din piața relevantă.

(3) În sensul aplicării pragului cotei de piață prevăzut la alineatul (2), se aplică următoarele reguli:

(a) cota de piață se calculează pe baza venitului brut din prime; dacă nu sunt disponibile date privind venitul brut din prime, pentru a stabili cota de piață a societății implicate se pot folosi estimări bazate pe alte informații comerciale fiabile de piață, cum ar fi acoperirea asigurării oferite sau valoarea riscului asigurat;

(b) cota de piață se calculează pe baza datelor aferente anului calendaristic precedent;

(c) cota de piață deținută de societățile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (e) se împarte în mod egal fiecărei societăți care dispune de drepturile sau puterile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (a).

(4) În cazul în care cota de piață menționată la alineatul (2) litera (a) nu depășește inițial 20 %, dar ulterior crește peste acest nivel, fără însă a depăși 22 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) se aplică în continuare pentru o perioadă de doi ani calendaristici consecutivi după anul în care pragul de 20 % a fost depășit prima dată.

(5) În cazul în care cota de piață menționată la alineatul (2) litera (a) nu depășește inițial 20 %, dar crește ulterior peste 22 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) se aplică în continuare pentru o perioadă de un an calendaristic după anul în care pragul de 22 % a fost depășit prima dată.

(6) Beneficiul alineatelor (4) și (5) nu se poate cumula astfel încât să se depășească o perioadă de doi ani calendaristici.

(7) În cazul în care cota de piață menționată la alineatul (2) litera (b) nu depășește inițial 25 %, dar ulterior crește peste acest nivel, fără însă a depăși 27 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) se aplică în continuare pentru o perioadă de doi ani calendaristici consecutivi după anul în care pragul de 25 % a fost depășit prima dată.

(8) În cazul în care cota de piață menționată la alineatul (2) litera (b) nu depășește inițial 25 %, dar crește ulterior peste 27 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) continuă să se aplice pentru o perioadă de un an calendaristic după anul în care pragul de 27 % a fost depășit prima dată.

▼B

(9) Beneficiul alineatelor (7) și (8) nu se poate cumula astfel încât să depășească o perioadă de doi ani calendaristici.

Articolul 8

Condițiile exceptării

Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e) se aplică cu condiția ca:

(a) fiecare societate participantă să aibă dreptul de a se retrage din grup, sub rezerva unei perioade de preaviz care să nu depășească un an, fără a fi supusă nici unor sancțiuni;

(b) regulile grupului să nu oblige nici un membru al grupului să asigure sau să reasigure prin intermediul grupului, total sau parțial, nici un risc de tipul celor acoperite de grup;

(c) regulile grupului să nu restricționeze activitatea grupului sau a membrilor acestuia în ceea ce privește asigurarea sau reasigurarea riscurilor localizate într-o anumită zonă geografică a Uniunii Europene;

(d) acordul să nu limiteze producția sau vânzările;

(e) acordul să nu ducă la o împărțire a piețelor sau a clienților;

(f) membrii grupului de coreasigurare să nu convină asupra unor prime comerciale pe care le percep pentru asigurarea directă;

(g) nici un membru al grupului sau al societății care exercită o influență determinantă asupra politicii comerciale a grupului să nu fie, de asemenea, membru al unui alt grup sau să exercite o influență determinantă asupra politicii comerciale a unui alt grup activ pe aceeași piață relevantă.

CAPITOLUL V

DISPOZITIVE DE SECURITATE

Articolul 9

Condițiile exceptării

Exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (f) se aplică cu condiția ca:

(a) specificațiile tehnice și procedurile de evaluare a conformității sunt precise, justificate din punct de vedere tehnic și proporționale în raport cu performanța care trebuie atinsă de către dispozitivul de securitate în cauză;

(b) normele de evaluare a întreprinderilor de instalare și a întreprinderilor de întreținere sunt obiective, se raportează la competența tehnică a acestora și se aplică fără discriminare;

(c) astfel de specificații și norme sunt stabilite și distribuite cu specificația că societățile de asigurare au libertatea de a accepta, în vederea asigurării, în orice termeni și condiții doresc, alte dispozitive de securitate sau întreprinderi de instalare și întreținere care nu îndeplinesc specificațiile tehnice sau normele în cauză;

(d) astfel de specificații și norme sunt furnizate la simpla solicitare a oricărei persoane interesate;

(e) orice liste ale dispozitivelor de securitate și ale întreprinderilor de instalare și întreținere care îndeplinesc specificațiile includ o clasificare pe baza nivelului de performanță obținut de acestea;

(f) o solicitare de evaluare poate fi înaintată de către orice solicitant în orice moment;

▼B

(g) evaluarea conformității nu impune solicitantului să suporte nici un fel de cheltuieli disproporționate față de costurile procedurii de aprobare;

(h) dispozitivele și întreprinderile de instalare sau de întreținere care îndeplinesc criteriile de evaluare sunt certificate în acest sens fără discriminare, în termen de șase luni de la data solicitării, cu excepția cazurilor în care aspectele tehnice impun o perioadă rezonabilă suplimentară;

(i) conformitatea sau aprobarea sunt atestate în scris;

(j) refuzul de a elibera certificatul de conformitate este motivat în scris prin atașarea unui duplicat al rezultatelor testelor și verificărilor efectuate;

(k) refuzul de a lua în considerare o solicitare de evaluare este motivat în scris și

(l) specificațiile și normele sunt aplicate de către organisme acreditate conform normelor din seriile EN 45 000 și EN ISO/IEC 17025.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 10

Retragerea exceptării

Comisia poate retrage beneficiul prezentului regulament în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 1534/91 al Consiliului, în cazul în care, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unui stat membru sau a unei persoane fizice sau juridice care invocă un interes legitim, constată, într-un anumit caz, că un acord căruia i se aplică exceptarea prevăzută la articolul 1 are totuși efecte incompatibile cu condițiile menționate la articolul 81 alineatul (3) din tratat, în special atunci când:

(a) studiile pentru care se aplică exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (b) se bazează pe ipoteze care nu pot fi justificate;

(b) condițiile standard ale polițelor pentru care se aplică exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (c) cuprind clauze care creează, în detrimentul asiguratului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile care decurg din contract;

(c) în ceea ce privește acoperirea în comun a anumitor tipuri de riscuri la care se aplică exceptarea prevăzută la articolul 1 litera (e), constituirea sau funcționarea unui grup conduce, prin condițiile care reglementează admiterea, definirea riscurilor care urmează să fie acoperite, acordurile privind retrocedarea sau prin orice alt mijloc, la împărțirea piețelor pentru produsele de asigurare în cauză sau pentru produsele conexe.

Articolul 11

Perioada de tranziție

Interdicția menționată la articolul 81 alineatul (1) din tratat nu se aplică în perioada 1 aprilie 2003-31 martie 2004 pentru acordurile care sunt deja în vigoare la 31 martie 2003 și care nu îndeplinesc condițiile de acordare a exceptării prevăzute de prezentul regulament, dar care îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 3932/92.

▼M1

Articolul 11a

Interdicția prevăzută în articolul 81 alineatul (1) din tratat nu se aplică acordurilor care erau în vigoare la data aderării Republicii Cehe, a Estoniei, a Ciprului, a Letoniei, a Lituaniei, a Ungariei, a Maltei, a Poloniei, a Sloveniei și a Slovaciei și care, ca urmare a aderării, intră sub incidența articolului 81 alineatul (1) dacă, în termen de șase luni de la data aderării, acordurile menționate se modifică astfel încât să fie în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul regulament.

▼B

Articolul 12

Perioada de valabilitate

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 aprilie 2003. Expiră la 31 martie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.